

καὶ ἡ διάφορα τῶν ἀπέριτον ἐφαπτοῦτο καὶ ἄ
 ἔκαστον ἐν περὶ αὐτῶν ἡρώδω. ὥστε εἰ τὸ
 καὶ ἄ ἔκαστον ἀπέριτον τῶν διαφορῶν ἀριθ-
 μεῖν ὄσιν, οὐδέχεται ἀριθμῶν τὰ ἀπέριτα ἐν
 περὶ αὐτῶν ἡρώδω. εἰ δὲ τῶν ἀδύνατον,
 εἴη αὐτῶν ὁμοιογραμμῶν. ἐπὶ ἐξ ὧν αὐτὸς οἱ ἐν
 τοῖς μετρήσιμις λέγουσιν, εἴη αὐτῶν ὁμοιο-
 γραμμῶν, ὡς φασίν, εἴπερ σύμμετροι εἰσιν αἱ
 τῶν αὐτῶν μέτρα μεθυσύμμετρα. ὅσα δὲ εἰσὶν
 σύμμετροι παύσαι εἰσι μεθυσύμμετρα. εἴη γὰρ αὐ-
 τῶν μήκοι, γὰρ μετρηθήσονται παύσαι. τῶν δ' ἄ-
 ναγκῆ ἀειαίρετον εἶναι. εἰ γὰρ διαίρετον, καὶ τὰ
 μέρη τούτου οὐ μέσου τινὸς ἔσονται. σύμμε-
 τρα γὰρ τῶν ὅλων, καὶ ἐπὶ σύμμετρα ταῦτα τῶν
 ἁλῶν, ἕξοισι καὶ ταῦτα μέτρων κοινόν. σύμ-
 μετρα γὰρ εἰσὶν, τὰ τῶν αὐτῶν μέτρα μεθυσύ-
 μμετρα. ὥστε ἐπὶ τὸ μέτρον τὰ μέρη σύμμετρα
 τῶν ὅλων εἰσὶν, κοινόν μέτρον διὸ τοῖς τε μέρει
 τῶν μέτρων, καὶ τῶν ὅλων ἕσται. καὶ αὐτῶν ἐπ' ἐκεί-
 νου τῶν μέτρων τὸ ποιῶτον ζητηθήσεται. καὶ αὐ-
 τῶν διαίρετον καλεῖται, τῶν καὶ ἐπ' ἐκείνου γηυ-
 σεται, καὶ τῶν εἰς ἀπέριτον. εἰ οὖν που γήυ-
 σεται, καὶ ἄτομος διυρήσεται, οὐδὲν κωλύει
 καὶ ὅτι αὐτῶν περὶ τὸ μέτρον τὸ ἄτομον εἶναι. ὥστε
 παύσαι αἱ ἐκ τῶν μέτρων σωθήσονται γραμμῶν,
 ἐξ ἀμερῶν συγκλείσονται. τῶν δὲ συμψηφί-
 σται φασίν, καὶ τοῖς ὀπίπεδοις ὀρθοῖσι, καὶ
 μόνον ὅτι τῶν γραμμῶν ἐξ ὧν τὰ ὀρθοῖσι
 ποιῶται γὰρ τὰ ὀρθοῖσι τὰ ὀρθοῖσι ῥητῶν γραμ-
 μῶν. ῥητῶν δὲ εἰσὶν, περὶ αὐτῶν αἱ διήμω διυρήσεται
 πληθύνει ἀπέριτοι καὶ σύμμετροι, καὶ ἀσύμμε-
 τροι. περὶ δὲ διήμω εἰσὶν σύμμετροι, ἢ μή-
 και καὶ δυνάμει [ἢ δυνάμει] μόνον. πάντα
 οὖν τὰ ὀρθοῖσι τῶν ποιῶτων ῥητῶν ἰσομετρῶν ὀρθο-
 γώνων, σύμμετρα διήμωι. ὥστε καὶ ταῦτα
 κοινὸν τινὲς μέτρον ὀπίπεδον μετρηθήσονται, καὶ
 ἀκολουθῶν τῶν γραμμῶν, φασίν, ἕσται καὶ
 αὐτὸ τὸ μέτρον ἀμερῶν. ὥστε μὴ μόνον ἀνάγκη
 τῶν γραμμῶν ἄτομον τῶν τῶν σύμμετρον
 γραμμῶν μετροῦσθαι, διὰ καὶ ὀρθοῖσι ὀπί-
 πεδον ἄτομον, τὸ τὰ ὀπίπεδα σύμμετρα ὀρθο-
 γώνων μετροῦναι. ὅτι δὲ οὐ πάντ' αὐτῶν σύμμε-
 τρα κατὰ τὸ κοινόν μέτρον, δείκνυσιν ἢ ἐκ δύο
 ὀνομαζῶν κατατομῆς, ὅς ἐστι τῶν μὲν τῶν δευτέ-
 ρου βιβλίου τῶν στοιχείων τῶν Εὐκλείδου
 καί τιν, λέγοντες ἐκεῖ τὸ γραμμέτρον, ὅτι ἢ
 ἐκ δύο ὀνομαζῶν, καὶ ἐν σημείον διαίρεται εἰς
 φωνησῶν περὶ ὄσιν. εἴη αὐτῶν μὲν φασίν, εἰ

Nam hoc modo moueti dici solet, futu-
 rum me hercle est, vt finito tempore in-
 finita enumeret. At si impossibile hoc sit,
 erit profecto linea insecabilis quædam. Aliud
 argumentum à mathematicis ductum est.
 Etenim si detur symmetras, id est, commen-
 surabiles esse lineas, necesse fuerit insecabilem
 quandam lineam existere. Symmetras enim lineæ
 dicuntur, quæ lineæ eadem mensurantur. Quæ-
 cunque igitur symmetras, hæc mensuram talem
 capiunt omnes. Erit itaque longitudo quæ-
 cipiam, qua mensurabuntur omnes, quam
 insecabilem esse necesse est: siquidem ea
 secari possit, partes hæc mensuram admit-
 tent respectu totius. Nam partes symme-
 tras sunt toti, habebunt igitur partes de
 totum mensuram communem ex defini-
 tione symmetri, & rursus hæc ipsa men-
 sura diuidetur, & simili ratione alia
 vestigabitur mensura, & huius iterum alia:
 quæ progressio nunquam cessatura est.
 Quo fiet, vt non vna mensura omnium
 symmetrarum linearum dari queat. Erunt
 enim hoc modo infinitæ mensuræ, sed
 symmetras omnes habere vnâ men-
 suram constat. Stabitur igitur in vna ali-
 qua prima, quæ insecabilis erit, & cuius
 multiplicatione omnes symmetras composi-
 tæ erunt. Idem quoque, inquit, accidit in
 superficiebus, nō modò in lineis, ex quibus
 describuntur figuræ. Omnes figuræ etenim
 huiuscemodi ex rationalibus vt vocant, lineis
 progenerantur. Sunt autem rationales, siue, vt
 Græci vocant, ῥητῶν, ad quas rectè si
 comparentur, innumerales, vel symmetras,
 vel asymmetras nominantur, ad se ipsas
 vicissim verò vel symmetras sunt, vel non
 sunt, vel potentia solum symmetras. Omnes
 autem figuræ ab eiusmodi lineis productæ
 symmetras existunt, quam ob causam & hæc
 communis quadam superficie mensurabuntur,
 & similis ratio in his erit, quæ in lineis
 ponitur esse, & eodem modo mensura indi-
 uida, vt non solum oporteat lineam insecabilem,
 sed superficiem quoque eiusmodi existere. Quod
 verò omnia non omnia symmetra sint, ea
 diuisio ostendit, quæ est in binomiis: vt
 10. Euclidis, pro 42. ostenditur dilucidè,
 quo in loco inquit geometra, binomium vno
 duntaxat puncto in nomina diuidi: quæ
 quomodo intelligi debeant, mox explicabimus.
 Inquiunt autem, si quæ mensura secundum certam
 lineam

τὰ ὀνομαζῶν ὅθι καὶ καὶ τὸ δυνάτον διασπῶ-
 τῶν τῶν μετρήσεται μέτρων τινὰ τιταγαυθῶν καὶ